

AVROTROS VRIJDAG CONCERT

16 OKTOBER
2026

De Vier Jaargetijden
van Vivaldi

Welkom bij het AVROTROS Vrijdagconcert

Al decennialang luidt het AVROTROS Vrijdagconcert het weekend muzikaal in, zowel in TivoliVredenburg als in huiskamers door het hele land via NPO Klassiek. Er klinkt een rijke variatie aan klassieke meesterwerken, onbekende parels van bekende componisten, Nederlandse muziek en spannende premières.

Naast de vaste bespelers, het Radio Filharmonisch Orkest en het Groot Omroepkoor, is er een keur aan gastoptredens van andere Nederlandse toporkesten en ensembles met bekende nationale en internationale stersolisten.

Dit seizoen is Thomas Beijer *artist in residence* bij het AVROTROS Vrijdagconcert. Zijn veelzijdigheid past goed bij de concertreeks: hij is niet alleen een absolute meesterpianist met de prestigieuze Nederlandse Muziekprijs op zak, maar ook componist, schrijver en beeldend kunstenaar. Beijer soleert dit seizoen met het Radio Filharmonisch Orkest, vormt een pianoduo met Hannes Minnaar en speelt kamermuziek met het Animato Kwartet en mezzosopraan Barbara Kozelj. Tijdens dat laatste concert hoort u nieuwe muziek van zijn hand.

In het Vrijdagconcert wordt ook stilgestaan bij de 200ste sterfdag van Beethoven in 2027, met een aantal van zijn mooiste symfonische werken en zijn enige, relatief weinig uitgevoerde oratorium. Andere hoogtepunten in het seizoen zijn het Klassieke Top 400-concert, de Avond van de Balletmuziek en het AVROTROS Filmmuziek-concert: elke klassieke muzikliefhebber kan zijn hart ophalen in het Vrijdagconcert.

Namens AVROTROS, Stichting Omroep Muziek, NPO Klassiek en TivoliVredenburg wensen wij u een seizoen vol muzikale hoogtepunten.

Concertlocatie

TivoliVredenburg
Vredenburgkade 11
3511 WB Utrecht

Kaartverkoop en reserveren

Kaarten koopt u via de kassa van TivoliVredenburg (030 231 45 44) of online (www.tivolivredenburg.nl/avrotros-vrijdagconcert en u krijgt een compleet overzicht). Meer informatie vindt u ook op www.avrotrosvrijdagconcert.nl.

Informatie programmering & reacties

- www.avrotrosvrijdagconcert.nl
- AVROTROS Vrijdagconcert
- avrotrosklassiek
- AVROTROS Klassiek

Postadres

AVROTROS Vrijdagconcert
Postbus 2
1200 JA Hilversum

AVROTROS VRIJDAG CONCERT

VRIJDAG 16 OKTOBER 2026, 20.15 UUR

Muzikale Meesterwerken

TivoliVredenburg Grote Zaal, Utrecht

De Vier Jaargetijden van Vivaldi

Concertgebouw Kamerorkest

Michael Waterman concertmeester

Noa Wildschut viool

WOLFGANG AMADEUS MOZART

(1756-1791)

Adagio en Fuga in c, KV 546 (1788)

RICHARD STRAUSS (1864-1949)

Metamorphosen (1945)

arr. M. Waterman

PAUZE

ANTONIO VIVALDI (1678-1741)

De Vier Jaargetijden, Opus 8 (1723)

- **Concerto nr. 1 in E**, RV 269,
'La primavera' (Lente)
- Allegro
- Largo e pianissimo sempre
- Danza Pastorale: Allegro

- **Concerto nr. 2 in g**, RV 315, 'L'estate' (Zomer)

- Allegro non molto
- Adagio e piano - Presto e forte
- Tempo impetuoso d'Estate

- **Concerto nr. 3 in F**, RV 293,
'L'autunno' (Herfst)

- Allegro
- Adagio molto
- La Caccia

- **Concerto nr. 4 in f**, RV 297, 'L'inverno' (Winter)

- Allegro non molto
- Largo
- Allegro

 Het gebruik van uw telefoon kan storend zijn voor de musici en andere concertbezoekers. We verzoeken u vriendelijk uw telefoon niet te gebruiken en op vliegtuigstand of uit te zetten.

Dit concert is live te beluisteren via NPO Klassiek, zie ook npoklassiek.nl.
Presentatie: Leonard Evers

NATUURPRACHT EN VERWOESTING

Vivaldi, Mozart en Strauss: drie meesters die elk op hun eigen manier hun stempel op de muziek van hun tijd hebben gedrukt. De Vier jaargetijden van Vivaldi brengen een rijk palet aan natuurbeelden schilderachtig ten gehore. Mozart laat met zijn Adagio en fuga zien dat hij met meerstemmigheid uit vergane tijden de muzikale harten van latere generaties kan veroveren. Ook Richard Strauss blikt terug: zijn klagende

Metamorphosen markeert het dramatische einde van een tijdperk.

Geleerde taal

Of het weemoedige karakter van deze muziek een reflectie op gebeurtenissen uit het leven van **Wolfgang Amadeus Mozart** weerspiegelt is niet met zekerheid te zeggen. Feit is wel dat toen Mozart in 1788 zijn *Adagio en fuga* schreef, hij in een crisis verkeerde. Financiële nood kenmerkte deze jaren in Wenen. In tegenstelling tot de norm was hij in deze tijd niet bij een vorst in dienst, maar moest hij zelfstandig zijn brood verdienen met componeren, lesgeven en concertuitvoeringen. De fuga componeerde Mozart oorspronkelijk voor twee piano's. Later schreef hij hem om naar een bezetting voor strijkers en hij voegde het adagio als voorspel toe. Elegant afgeronde melodieën kenmerken de nog steeds zo geliefde stijl van Mozart.

Vanavond horen we echter een andere kant van de componist. Niet de in de Weense klassieken zo geliefde lichtvoetigheid, maar een verfijnde stroom van tragische ernst typeert zijn *Adagio en fuga in c klein*. Mozart heeft het tweedelige werk in een geleerde 'strenge' stijl gecomponeerd, die doet denken aan de meerstemmigheid van oudere generaties zoals die van Johann Sebastian Bach. Maar ook de scherpe ritmes waarmee het *Adagio* luid en onverzettelijk opent herinneren aan het verleden, namelijk aan de Franse barokouverture die klonk op het moment waarin de vorst statig de zaal binnentrad. Vooral in de fuga laat Mozart zich van een andere kant zien: als geleerde meester in de strenge regels van contrapunt laat hij de muziek, voortbouwend op één thema, in een aanhoudende beweging voortvloeien.

Wolfgang Amadeus Mozart

Elegant afgeronde melodieën kenmerken de nog steeds zo geliefde stijl van Mozart.

Afscheid

De geleerdheid van de strenge polyfonie van oude muziek horen we ook terug in **Richard Strauss' Metamorphosen**: een aangrijpend stuk dat zich in constante meerstemmige flux bevindt. Strauss had al een succesvolle carrière achter de rug toen hij op tachtigjarige leeftijd dit werk voor '23 solostrijkers' schreef. De tragische stemming die de muziek lijkt uit te drukken staat in lijn met de ontstaansgeschiedenis van deze compositie. In het voorjaar van het oorlogsjaar 1945, toen de toekomst van het in puin liggende Duitsland er hopeloos uitzag, voelde Strauss zich genooddaakt een soort afscheidscompositie te schrijven; een afscheid van zijn carrière als componist, maar misschien ook van de lange traditie van (laat)romantische muziek die zijn wereld gedurende zijn leven heeft vormgegeven. Weliswaar had hij al eerder in zijn carrière met zijn 'testamentopera' *Capriccio* (1941) een punt achter

De titel

Metamorphosen

impliceert dat iets van gedaante verandert.

het componeren willen zetten, maar de toestand van de wereld trof hem dermate, dat hij zich voor de compositie van zijn *Metamorphosen* inzette. Het einde van de Tweede Wereldoorlog was nabij. Het raakte Strauss diep dat vele Duitse steden inclusief culturele bolwerken zoals theaters en concertzalen tot ruïnes waren verwoest. Met de woorden 'Trauer um München' drukte hij zijn ontzetting over de vernietiging van zijn vertrouwde Münchner Nationaltheater uit.

Het feit dat Strauss twee jaar president van de door Joseph Goebbels gestichte Reichsmusikkammer was, laat weliswaar vermoeden dat Strauss de nazi-ideologie goedkeurde; dit is echter niet waar. De Reichsmusikkammer was één van de instituties waarmee nazi-Duitsland zijn propaganda bedreef. Hoewel Strauss bij zijn benoeming in 1933 met deze functie instemde, heeft hij zich meermaals tegen de geboden van de gezaghebbers verzet, tot grote ontzetting van propagandaminister Goebbels. En zo werd hij in 1935 als president ontslagen. Dat had te maken met een brief aan de Joodse auteur Stefan Zweig die de Gestapo in beslag nam. In deze brief legde Strauss uit waarom hij de functie als president van de Reichsmusikkammer accepteerde:

'Glauben Sie, daß ich jemals aus dem Gedanken, daß ich Germane [...] bin, bei irgend einer Handlung mich habe leiten lassen? Glauben Sie, daß Mozart bewußt »arisch« komponiert hat? Für mich gibt es nur zwei Kategorien Menschen; solche die Talent haben und solche die keins haben [...]. [S. 142] Daß ich den Präsidenten der Reichsmusikkammer mime? Um Gutes zu tun und größeres Unglück zu verhüten. Einfach aus künstlerischen Pflichtbewußtsein!'

'Gelooft u dat ik me ooit bij een of andere handeling heb laten leiden door de gedachte dat ik een Germaan [...] ben? Denkt u dat Mozart bewust "arisch" componeerde? Voor mij zijn er slechts twee categorieën mensen: degenen die talent hebben en degenen die dat niet hebben [...]. Dat ik voor president van de Reichsmusikkammer speel? Om goed te doen en groter ongeluk te voorkomen. Gewoon uit artistiek plichtsbesef!'

Richard Strauss

De titel *Metamorphosen* impliceert dat iets van gedaante verandert. In Strauss' werk zijn dit de muzikale motieven, waarvan de verschijningen zich niet gelijk aan het begin ontpoppen, maar pas naarmate de muziek zich langzaam ontvouwt. Naast eigen elementen maakt Strauss gebruik van motieven van een andere als legende gevierde componist: vermomd en omhuld door lange melodielijnen staat een citaat van de treurmars uit Beethovens heroïsche *Derde symfonie* centraal in het stuk. Het slepende begin bouwt in spanning op naar een sneller middendeel, waarna de muziek in de tragische stemming van het begin duister uitklinkt. Bij de laatste passage in de partituur, waar de bassen en celli het treurmarsmotief van Beethoven spelen, schreef Strauss 'IN MEMORIAN!': ter nagedachtenis.

Barokke beelden van de natuur

De *Vier jaargetijden* (Le quattro stagioni) van **Antonio Vivaldi** behoren tot de meest populaire stukken barokmuziek, die zelfs voorbij de grenzen van de klassieke muziek grote bekendheid genieten. Niet alleen de virtuoze solopassages, ook het sterk tot de verbeelding sprekende programma waarborgen de blijvende populariteit van deze vier vioolconcerten.

Nadat Vivaldi wegens een astmatische aandoening het zangrijke priesterschap moest opgeven, besloot hij zich meer met instrumentale muziek bezig te houden. Als vioolvirtuoos, componist en vioolleraar genoot hij al snel een goede reputatie in de Venetiaanse Republiek. Het

muzikale leven van Venetië in de tijd van Vivaldi mag niet onderschat worden: de havenstad was een uniek bruisende muziekstad die mensen van verre aantrok. Al sinds de zestiende eeuw kende het een kerk- en feestcultuur waar muziek niet mocht ontbreken. Naast de rijke traditie van kerkmuziek speelden de vier zogenaamde *Ospedali* een belangrijke rol in de reputatie van Venetië als muziekstad. Dit waren tot in de middeleeuwen teruggaande opvangcentra voor verweesde meisjes. Het bijzondere van deze weeshuizen was dat de meisjes als zangeressen en instrumentalisten werden opgeleid. Voor de opgevangen meisjes bood dit een bijzondere gelegenheid om onder invloed van de

*Al sinds de zestiende eeuw
kende Venetië een kerk- en
feestcultuur waarin muziek
niet mocht ontbreken.*

Antonio Vivaldi

gerenommeerde musici (waaronder Vivaldi) als vrouwelijke vioolvirtuoso's de maatschappelijke ladder op te klimmen. Ongeacht komaf kon een baby'tje in de zogenaamde *scaffetta* worden gelegd, een luikje aan de buitenkant van het weeshuis, waarmee de zuigeling eigenlijk haar muzikale loopbaan al begonnen was. Zo genoten de vier *Ospedali* als muzikale centra grote faam in heel Europa.

In de *Vier jaargetijden* komen briljante virtuositeit en schilderachtige taferelen samen tot een pakkend geheel. De vier concerten zijn begeleid met vier sonnetten die Vivaldi waarschijnlijk zelf dichtte. Elk sonnet schildert in veertien regels de sfeer van het bijhorende seizoen. De gedichten brengen uiteenlopende stemmingen naar voren, zoals bont vogelgezang in de lenteglorie, heftige onweersbuien in de zomer, dronken boerendansen in de herfst en gladde ijsvlakten in de winter. Verhalend vertaalt de soloviool afgewisseld door het strijkorkest met continuo de inhoud van de gedichten naar muziek.

In de lente ontvouwt zich het sluimerende loof in sappig groen, straalt de kleurenpracht van de bloesem je tegemoet en getuigt de kakofonie van de rondvliegende vogeltjes dat de winter na maanden van ongeduld nu eindelijk voorbij is. Deze zorgeloosheid kenmerkt het eerste deel van Vivaldi's *Primavera*. Na een vrolijke inleiding van het orkest imiteert de soloviool trillend en lichtvoetig vogelgezang (*Canto dè gl'Ucelli*). Andere strijkers begeleiden de solist met vergelijkbare figuren waardoor een sfeer van gejoel en gefladder van de vrolijke gevederde diertjes ontstaat. Het *Largo e pianissimo* brengt rust na de energie van het voorafgaande deel. De uitgestrekte melodieën in de soloviool verbeelden een herder, slapend onder het gebladerte dat zachtjes door de wind ruist (*Mormorio di Frondi*). Met het derde deel (*Allegro*) blijven we in de herderssfeer. Een herhalend ritme karakteriseert een rustieke dans op het Italiaanse platteland.

Niet de vakantievreugde die in onze tijd de meeste mensen in de zomer bevangt, maar de zwaarte van beklemmende hitte horen we in *L'Estate*. Zo noemt het bijbehorende sonnet de zomer het 'harde seizoen' (*dura Stagion*). Zuchtende strijkers, door momenten van stilte onderbroken, roepen de drukkende verdoving van de zomerhitte op. Zodra de muziek in beweging komt, laat de koekoek zich horen in de soloviool. Na een rustige orkestpassage laat de solist eerst een tortelduif morren en daarna een puttertje trillen. De beweeglijke muziek die daarop volgt drukt een woeste wind uit, die een om zijn oogst bezorgde boer klagend laat jammeren. Het langzame tweede deel (*Adagio*) verbeeldt de stilte voor de storm: geluidloze momenten worden onderbroken door naderende donderklanken. Met het derde

Uitvoerenden

deel (*Presto*) breekt de storm uiteindelijk in energieke muziek los. De angst van de boer was terecht. De oogst is door de hagelbui vernield. Het zomerse groen verkleurt in de zakkende herfstzon tot de prachtigste schakeringen van goud en rood. De kleuren schitteren ons niet alleen van het bonte herfstloof tegemoet, ook de wijn fonkelt in deze kleuren verlokkelijk uit het glas. In de herfst wordt het feest van de oogst gevierd, een gelag in overvloed waarbij Bacchus, de god van de drank, natuurlijk niet mag ontbreken. De vreugde van het oogstfeest is in het eerste deel van *L'Autunno* als boerendans te horen. Nadat orkest en solist het openingsthema gespeeld hebben, beeldt de soloviool met speelse virtuositeit een door alcohol belevugelde boer uit (*L'Ubrico*): afgewisseld door stabiele passages van de boerendans laat de viool in haar solomomenten de dronkaard wankelen, vallen, en hikkend weer opstaan. Het boerenverzetje is echter niet zonder consequenties: zo horen we in het tweede deel (*Adagio molto*) de feestvierders hun roes uitslapen (*Dormienti ubriachi*). Dit is geen diepe rustgevendende slaap, maar een door duizelingen begeleide sluimer in mineur, waarin de komende kater al ronddooft. In het derde deel (*Allegro*) staat de jacht centraal (*cacciatore alla nov' alba à caccia*). Voor dag en dauw trekken de jagers eropuit, blazend op hun hoorns. Begeleid door een blaffende hondenroedel achtervolgen ze een dier dat na uitputting ten prooi valt aan de jagers.

De bittere winter klinkt in de opening van *L'Inverno* in toenemende spanning in het orkest, die uitmondt in een gewelddadige uitbarsting in de soloviool. Zulke uitbarstingen kenmerken het eerste deel en representeren de woeste en kille noorderwind die tanden doet klapperen (*Al severo spirar d'orrido vento*). Terwijl de kille wind buiten voortsuist, zitten we in het langzame tweede deel (*Largo*) gemoedelijk en droog naast het haardvuur (*Passar al foco i di quieti e contenti mentre la pioggia fuor bagna ben cento*). Met een dreigende sfeer die een aanhoudende cellotoon onderbouwt, opent het derde deel (*Allegro*). Hier roept de muziek de stemming op van iemand die onzeker op het ijs probeert te lopen en om de haverklap uitglijdt (*Camminar sopra il ghiaccio e a passo lento per timor di cader*). Na een rustige passage in het midden eindigt het concert met een wilde finale, waarin in toenemende mate een winterstorm in alle richtingen woelt (*Sirocco boreale e tutti i venti in guerra*).

TEKST: JOEP JANSSENS

Na een rustige
passage in het
midden eindigt
het concert met
een wilde finale.

Concertgebouw Kamerorkest

Het Koninklijk Concertgebouworkest behoort tot de absolute wereldtop van de symfonieorkesten. Het is gespecialiseerd in het grote symfonische repertoire. Als een 120-koppig gezelschap met blazers, strijkers en slagwerk wat meer is dan een componist voor ogen had, dan is daar het Concertgebouw Kamerorkest. Het ensemble bestaat uit ruim 20 strijkers van het Koninklijk Concertgebouworkest, waar nodig aangevuld met enkele blazers uit het orkest.

Michael Waterman concertmeester

Violist Michael Waterman is sinds 2010 eerste violist bij het Concertgebouworkest, hij is na zijn grootvader, beide ouders en oom de vijfde in een onafgebroken reeks Waterman-violisten in dat orkest. Michael Waterman begon met vioollessen bij zijn vader Robert Waterman, waarna hij aan het Conservatorium van Amsterdam studeerde, eerst bij Lex Korff de Gidts en vervolgens bij Alexander Kerr, destijds concertmeester van het Concertgebouworkest. Hij volgde masterclasses bij onder anderen Christian Tetzlaff en William Preucil en lessen kamermuziek bij János Starker en Sylvia Rosenberg. In 2012 werd Michael Waterman benoemd tot zakelijk en artistiek leider van het Concertgebouw Kamerorkest. Sinds 2024 bespeelt Michael

Waterman een viool uit 1760 gebouwd door N. Gagliano aangekocht door de Foundation Concertgebouworkest met steun van Ammodo en aan Michael in bruikleen gegeven.

Noa Wildschut viool

De Nederlandse violiste Noa Wildschut (2001) is slechts 25 jaar oud, maar is al jaren geen onbekende in de klassieke muziekwereld. Als zesjarige was Noa soliste op het Kinderprinsengrachtconcert 2007, dat live op televisie werd uitgezonden. Op haar zevende maakte ze haar debuut in de Grote Zaal van het Concertgebouw Amsterdam met een optreden tijdens The Night of the Promising en in 2016 werd ze een 'exclusive recording artist' bij Warner Classics.

Door de jaren heen heeft Noa al een mooie staat van dienst opgebouwd en is ze een veelgevraagde jonge gast voor festivals, recitals en solo-optredens in binnen- en buitenland. Ze speelde samen met inspirerende musici als Janine Jansen, Anne-Sophie Mutter, Menahem Pressler, Igor Levit, Enrico Pace, Quirine Viersen, Paolo Giacometti, Arthur en Lucas Jussen. Noa speelde veel samen met pianist en festivalorganisator Yoram Ish-Hurwitz, in recente jaren vormt Noa een vast duo met de Duitse pianiste Elisabeth Brauß.

Ze werkt samen met orkesten als het Pittsburgh Symphony Orchestra, Royal Scottish National Orchestra, Royal Liverpool Philharmonic, Rotterdams Philharmonisch Orkest, Radio Filharmonisch Orkest, Residentie Orkest, Nederlands Philharmonisch Orkest, Noord Nederlands Orkest, Philharmonie Zuidnederland, Nederlands Kamerorkest en het Concertgebouw Kamerorkest, in samenwerking met dirigenten als Manfred Honeck, James Gaffigan, Michael Sanderling, Vasily Petrenko, Anja Bihlmaier, Nicholas Collon en Elim Chan.

Noa speelt op een viool van Giuseppe Guarneri del Gesù, bekend als de 'Ex Lady Stretton', Cremona ca. 1730, haar genereus ter beschikking gesteld door een lid van de Stretton Society. Noa's stok is een Léonard Tourte, ca. 1800, haar ook ter beschikking gesteld door de Stretton Society.

De opmaat naar het
AVROTROS Vrijdagconcert!

PODCAST

Prelude

Goed voorbereid naar het AVROTROS Vrijdagconcert? In de podcast **Prelude** vertelt presentator Leonard Evers je iedere week meer over het aankomende concertprogramma. Met gasten en muziekfragmenten kom je alvast in de stemming voor het concert dat vrijdag klinkt in TivoliVredenburg én op NPO Klassiek. Je luistert **Prelude** via de gratis app van NPO Luister of via je favoriete podcast-app.

Luister hier

AVROTROS

npo
klassiek

Volgende CONCERTEN

VRIJDAG 23 OKTOBER 2026, 20.15 UUR

TivoliVredenburg, Utrecht

Meesterpianisten
**Thomas Beijer en
Hannes Minnaar**

Thomas Beijer piano
Hannes Minnaar piano

BRAHMS Variaties op een thema van Haydn

JANÁČEK Het sluwe vosje: Suite

(arr. Thomas Beijer)

STRAVINSKY Concert voor twee piano's

RAVEL La valse

bestel
hier

VRIJDAG 30 OKTOBER 2026, 20.15 UUR

TivoliVredenburg, Utrecht

Residentie Orkest met
Sjostakovitsj' Tiende

Residentie Orkest
Yutaka Sado dirigent
Paul Huang viool

COPLAND Fanfare for the Common Man

BARBER Vioolconcert

SJOSTAKOVITSJ Symfonie nr. 10

bestel
hier

CONCERTOVERZICHT 2026

VRIJDAG 18 SEPTEMBER 2026

Openingsconcert:
**Karina Canellakis en
Christian Tetzlaff**

Radio Filharmonisch Orkest |
Groot Omroepkoor | Kodály |
Dvořák | Adams

VRIJDAG 25 SEPTEMBER 2026

**Philzuid: Le Sacre
Du Printemps**

Philzuid | Debussy | Takemitsu |
Stravinsky

VRIJDAG 2 OKTOBER 2026

**Mendelssohns Vierde en
Beethovens Tripelconcert**

Radio Filharmonisch Orkest |
Van Baerle Trio | Farrenc |
Beethoven | Mendelssohn

VRIJDAG 9 OKTOBER 2026

Klassieke Top 400

Radio Filharmonisch Orkest |
Nationaal Vrouwen Jeugdkoor |
Mozart | J.S. Bach | Wagner |
Rachmaninoff | Fauré |
Beethoven

VRIJDAG 16 OKTOBER 2026

**De vier jaargetijden
van Vivaldi**

Concertgebouw Kamerorkest |
Mozart | Strauss | Vivaldi

VRIJDAG 23 OKTOBER 2026

**Meesterpianisten
Thomas Beijer en
Hannes Minnaar**

Brahms | Janáček | Stravinsky |
Ravel

VRIJDAG 30 OKTOBER 2026

**Residentie Orkest met
Sjostakovitsj Tiende**

Residentie Orkest | Copland |
Barber | Sjostakovitsj

VRIJDAG 6 NOVEMBER 2026

Stabat Mater van Rossini

Radio Filharmonisch Orkest |
Groot Omroepkoor | Busoni |
Strauss | Rossini

VRIJDAG 13 NOVEMBER 2026

**Nederlands
Philharmonisch met
Alice Sara Ott**

Nederlands Philharmonisch
Beethoven | Respighi

VRIJDAG 20 NOVEMBER 2026

**Noord Nederlands Orkest
met Aleksei Volodin**

Noord Nederlands Orkest |
Meredith | Rachmaninov |
Nielsen

VRIJDAG 27 NOVEMBER 2026

**Radio Filharmonisch
Orkest met Thomas Beijer**

Radio Filharmonisch Orkest |
Turina | Falla | Jan-Peter de
Graaff

VRIJDAG 4 DECEMBER 2026

**Karina Canellakis
dirigeert Mahler 4**

Radio Filharmonisch Orkest |
Saariaho | Berg | Mahler

VRIJDAG 11 DECEMBER 2026

Bachs Magnificat

Nederlandse Bachvereniging |
Gregoriaans | W.F. Bach | J.S.
Bach | C.Ph.E. Bach

VRIJDAG 18 DECEMBER 2026

**AVROTROS Kerstconcert:
Mozarts Krönungsmesse**

Radio Filharmonisch Orkest |
Groot Omroepkoor | Wagenseil |
Tuma | Haydn | Reissiger |
Mozart

COLOFON | **PROGRAMMERING:** Jorinke van Deelen | **PRODUCENT:** Olga Brauers | **PROGRAMMATOELICHTING:** Joep Janssens
REDACTIE: Alexander Klapwijk / Pieter Peverelli | **FOTOGRAFIE:** Marco Borggreve, Maaik Eijkmans, Mladen Pikulic,
Casper Rila | **ART DIRECTION:** Norbert Croonenberg | **PRODUCTIEBEGELEIDING:** Regalis, Zeist

WIJZIGINGEN VOORBEHOUDEN

AVROTROS VRIJDAG CONCERT

AVROTROS

{ omroep
muziek

avrotrosvrijdagconcert.nl